

haver Tjendeforholdet, frigjøres Huusbonden heller ikke i Forhold til Fattigvæsenet, som Tjendet maatte falde til Byrde, for de i denne Lov grundede Forpligtelser mod Tjendet.

§ 35.

Et sygt Tjende kan ikke modsætte sig at indlægges i et offentligt Sygehuus.

§ 36.

Bliwer et Tjende sygt og fengeliggende eller angreben af smitsom Sygdom, maa dets Flytning ikke finde Sted, om end Fardag er kommen, eller Tjenesten paa anden Maade er ophørt, førend enten en Læge, eller Sognepræsten, Sysselmanden, en Kirkeværge eller et Medlem af Fattigforstanderskabet erklærer at formene, at Flytningen kan skee uden Fare for Tjendets Helbred eller for Smittes Udbredelse. Hvis Huusbonden, overtrædende denne Forskrift, skaffer den Syge ud af Huset, skal han straffes paa samme Maade, som i § 31 er bestemt, og desuden bære alle Omkostninger paa den Syges Pleie og Helbredelse.

§ 37.

Døer et Tjende, have Arvingerne kun Fordring paa en saadan Deel af Lønnen, som kan ansees fortjent, indtil Tjendet ved Sygdom blev sat ud af Stand til at forrette sin Tjeneste.

Begravelsesomkostningerne er Huusbonden ei pligtig at betale.

§ 38.

Døer Huusbonden, fortsættes Tjendeforholdet med hans Enke eller Vo, saaledes som det var stiftet med den Afdøde. Dog ansees Tjendeforholdet kun som stiftet i det længste for et Aar, om end Contracten maatte være indgaaet for et længere Tidsrum. Dnske imidlertid de Vedkommende, at Tjendet skal fratræde Tjenesten tidligere, end denne ellers vilde være ophørt, da ere de berettigede til at forlange Saadant, naar de tilfsendegive deres Bestemmelse derom inden 1 Maaned efter Dødsdagen, og betale Tjendet, foruden den til Fratrædelsesdagen fortjente Løn, deels Løn for saa langt et Tidsrum, som Tjendeforholdet

det var stiftet paa, dog ingensinde mere end til første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maanedes efter Dødsdagen, deels Kostpenge for samme Tidsrum, dog ingensinde mere end for 8 Uger efter Fratrædelsen.

§ 39.

En indgaaet Tjendcontract ansees, saalænge loyrlig Opfigelse ikke er skeet fra nogen af Siderne, fornyet paa ligesaa lang Tid, som oprindeligen var fastsat, dog i det længste paa 1 Aar, medmindre Parterne i nogen af disse Henseender have aftalt anderledes.

§ 40.

Opfigelse bør, naar Tjendeforholdet er stiftet halvaarsviis eller for længere Tid, og ingen særlig Opfigelstid er bestemt, skee med 3 Maaneders Varsel. Forsaavidt de almindelige Skiftetider ere vedtagne, kan den senest foregaae den 1ste Februar og 1ste August. Er Tjenesteforholdet stiftet maanedsviis, er Forudning for, at Tjenesten kan opsiges med 14 Dages Varsel til den 1ste i enhver følgende Maaned.

§ 41.

Uden Opfigelse kan Huusbonden strax afskedige Tjendet:

- 1) naar det begaaer Bedrageri, Tyveri eller nogen anden i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse, eller tidligere har forset sig paa saadan Maade;
- 2) naar det har været hensat til Strafarbejde;
- 3) naar det fængsles paa længere Tid end 8 Dage, uden at Saadant kan lægges Huusbonden til Last;
- 4) naar det tillader sig Gaandgrubeligheder eller grove, fornærmelige Dyringer imod Huusbonden, hans Familie eller Nogen, der paa hans Begne har at befale over Tjendet, saavel som og naar det i sin seneste Tjeneste har gjort sig skyldig i Fornærmelse i Gjærning imod Huusbonden